

TOV. MOLOTOVILLE POLIITTISEN BYROON JÄSENIÄ VARTEN

TOV. PREOBBAZHENSKIN TEESEISTÄ *

1. Otsikko ei kelpaa. Ei ole kysymys „periaatteista”, jotka on jo määritelty ohjelmassa, vaan „VKP:n työn järjestämisestä maaseudulla nykyoloissa”.

Ehdotan, että tekijän tehtäväksi annettaisiin *lyhentää* ja osittain muuttaa teesejä tätä teeman muutosta vastaavasti. Olisi lyhennettävä muun muassa yleisten periaatteiden kertailua (se on paikallaan edustajakokouksen tulevaa päätöstä selittävässä ja kommentoivassa lentolehtisessä) ja kehiteltävä yksityiskohtaisemmin *käytännöllisiä*, varsinkin *organisatorisia* johtopäätöksiä.

2. I §:n otsikossa: „yhteiskunnalliset suhteet” yksikkömuodon asemesta.

(Puhtaaksikirjoitus on tehty huolimattomasti:

„объединения” * kun pitäisi olla
„обеднения” **
„бесплошадных” *** kun pitäisi olla
„безлошадных” **** ...)

3. Varsinkin I §:ssä on paljon monisanaisuutta: useat kohdat olisi siirrettävä kirjaseen.

4. „Osuustoiminnasta” puhutaan niin I §:ssä kuin muissakin §§:issä ylimalkaisesti ja abstraktisesti. Siitä on jo puhuttu lukemattomat kerrat ja se jo kyllästyttää. Asia on esitettävä kokonaan toisin, siten, ettei pelkästään toisteta tunnusta „Perustakaa osuuskuntia!”, vaan *osoitetaan*

* — „yhtyminen”. Suom.
** — „köyhtyminen”. Suom.
*** — „maattomat”. Suom.
**** — „hevoseettomat”. Suom.

konkreettisesti, millaista *käytännöllistä koke-
musta* on osuustoiminnassa saavutettu ja *millä
tavalla* osuustoimintaa voidaan edistää. Ellei tekijällä
tätä aineistoa ole, on edustajakokouksen päätökseen sisäl-
lytettävä *vaatimus* tämän aineiston keräämisestä ja kehit-
telemisestä käytännön vaatimusten mukaisesti eikä akateem-
misesti. (Tov. Preobrazhenskin laatimat teesit ovat kaut-
taaltaan perin, liian akateemisia; sivistyneistölle ominaista
haihattelua, kerholaisuutta, kirjallista harrastelua eikä
käytännöllistä valtio- ja taloustoimintaa.)

5. „Kollektiivitalouksia lukuunottamatta” ei kehitys, vaan
„lamaantumistendenssi” (köyhälistöllä). Ei kelpaa. Ensinnäkään ei ole todistettu, että „kollektiiveilla” ovat asiat
ylipäänsä paremmin. Kommunistien ei pidä ärsyttää talon-
poikia pöyhkeivällä omalla kehulla. Toiseksi ei „lamaan-
tumistendenssi”, vaan kehityksen ehkäistyminen *kaik-
kialla; laskua — useinkin.*

6. Että „taloudelliset talonpojat” „*ovat innostu-
neet*” „parantamaan maanviljelyskulttuuria”, se on
sanottu taitamattomasti ja se on valitettavasti myös
„kommunistin kehua”. Pitää sanoa: „ovat alkanee, vaikka-
kin hitaasti” (I §).

7. „Talonpoikien (?) yhdenvertaisuus on hälvenemässä”
(?). Näin ei saa sanoa.

I pykälän loppu ei kelpaa lainkaan: artikkeli eikä teesit;
olettamuksia, vailla tietoja.

8. II §:n alku on kovin epäpopulääristä. Ja sellainen on
oikeastaan turhaa teeseissä. Se on jotain vallan toista.

9. II pykälän toinen lause („köyhälistökomiteain⁶⁹ kei-
noja” vastaan) on vahingollinen ja väärin, sillä esim. sota
voi pakottaa turvautumaan köyhälistökomiteain keinoihin.

Siitä on sanottava vallan toisin, esim. näin: koska maa-
talouden kohottaminen ja sen tuotoksen lisääminen on
perin tärkeää, proletariaatin politiikan suuntana tulee
kulakiston ja varakkaan talonpoikaiston suhteen olla tällä
hetkellä pääasiassa kulakiston riistopyrkimysten *rajoitta-
minen* j.n.e.

Miten valtiomme voi rajoittaa näitä pyrkimyksiä, miten
sen pitää ja miten se voi puolustaa köyhälistöä, siinä on
kysymyksen ydin. Sitä on tutkittava ja pantava tutkimaan

käytännössä, kun taas yleiset fraasit *ovat merkityksettömiä*.

10. II pykälän loppu on oikein, mutta se on sanottu epäpopuläärisesti ja kehittelemättä ajatusta. Sanontoja on paranneltava.

11. III §:ssä oleva lause: „Irtaantuminen” j.n.e. on kokonaan vääristelty.

12. Koko III § on oikeastaan täynnä yleisesti tunnettuja asioita. Niitä ei tarvita. Niiden tällainen pelkkä toistaminen on vahingollista; se ällöttää, ikävystyttää ja herättää kiukua märehdimistä vastaan.

Sen sijaan otettakoon mieluummin vaikka yksi *ujesti* ja osoitettakoon *asiallisen* erittelyn tietä, miten „osuustoimintaa” pitää edistää eikä ärsyttää talonpoikia *tyhmällä kommunistisella osuustoiminnallistamisleikillä*; miten ja millä nimenomaan olemme *käytännössä* auttaneet parantamaan maanviljelystä y.m. ja miten meidän on autettava j.n.e.

Aihetta on käsitelty väärin, käsitelty vahingollisesti. Nuo yleiset fraasit ällöttävät kaikkia. Ne *synnyttävät* byrokratismia ja edistävät sitä.

13. IV §:n alku on kovin epäonnistunut. Se on epäpopuläärinen artikkeli eikä teesit edustajakokoukselle.

Edelleen. „Ohjeiden dekreetointia”, juuri sitä tekijä ehdottaa. Se on kerrassaan väärin. Byrokratismi kuristaakin meitä juuri siksi, että jatkamme yhä „ohjeiden dekreetointi”-leikkiä. Tekijä ei olisi voinut keksiä mitään parempaa eikä vahingollisempaa.

Edelleen. Kun aiotaan puhua VKP:n edustajakokouksessa, että „on pantava toimeen Neuvostojen IX edustajakokouksen päätökset”, niin se on jo emäskandaali. Ja sitä varten vielä kirjoitetaan teesit!!

Koko § on kelvoton. Yleisiä sanontoja. Fraaseja. Toivomuksia, joihin kaikki ovat kyllästyneet. Juuri tämä on *nykyaikaista* „kommunistista byrokratismia”.

Sen asemesta otettakoon mieluummin vaikkapa yhden ujestin tai vaikkapa yhden volostin osalta *käytännön* kokemusta valaisevat tiedot ja analysoitakoon niitä *käytännön kannalta*, ei akateemisesti: oppikaa, hyvät kommunistibyrokraatit, *olemaan tekemättä sitä ja sitä*

(konkreettisesti, esittämällä esimerkkejä ja nimeämällä paikkakunnat, osoittamalla tarkasti tosiasiat) ja tekemään *sitä ja sitä* (yhtä konkreettisesti).

„Osuustoiminnan” suhteen tämä teesien puutteellisuus on tässä, IV §:ssä, erikoisen suuri ja erikoisen vahingollinen.

14. V §:ssä „neuvostotilojen työläiset” julistetaan „maalaisproletariaatin kantajoukoksi”. Se on väärin. Se on „kommunistista pöyhkeilyä”. Hyvin usein näinä työläisinä *eivät ole* proletaarit, vaan „pauperit” ja pikkuporvarit ja ties ketkä vielä. Ei pidä viehättyä valehtelemaan. Se on vahingollista. Se on byrokratismimme peruslähde. Ja se ärsyttää *suotta* talonpoikia, loukkaa heitä. „Maalaisproletariaatin kantajoukoista” neuvostotiloillamme on toistaiseksi järkevämpää olla vaiti.

Edelleen sanotaan oikein, että tämän „proletariaatin” („joka on kovin erilaista ja kirjavaa”: oikein! ja siksi muistuttaa pikemminkin... jotain sopimatonta, mutta ei „kantajoukkoa”) järjestäminen on „erittäin vaikeaa”.

Se on totta! Ja siksipä ei pidäkään puhua sellaista, että „neuvostotilat on puhdistettava pienomistaja-aineksista”, sillä se herättää *naurua* ja syystä kylläkin (samoin kuin talonpoikaistupien puhdistaminen turmeltuneesta ilmasta).

Parempi on olla vaiti.

15. VI §:ssä (vasta!) aletaan siirtyä käsittelemään käytännön tehtäviä. Mutta tämä käsittely on jo alusta niin hataraa, se pohjautuu niin vähän käytännön kokemukseen, että täytyy tehdä johtopäätös (vastoin edellä, ensimmäisessä kohdassa esitettyä ehdotusta):

teesit on katsottava kelpaamattomiksi;

on annettava tekijän ynnä Osinskin ynnä Teodorovitshin ynnä Jakovenkon tehtäväksi järjestää edustajakokouksen aikana maaseudulla työskentelevien edustajien neuvottelukokous;

neuvottelun aiheeksi ei pidä missään nimessä ottaa „periaatteita” t.m.s., vaan yksinomaan *käytännön kokemusten tutkiminen ja arviointi*:

miten on osuustoiminnallistettava?

mitä on tehtävä, ettei olisi huonoja neuvostotiloja? huonoja osuuskuntia ja

kollektiiveja?
 miten on lujitettava Vserabotzemlesia ^{70?}
 (lähetettävä tekijä sinne työhön *pitämäksi aikaa*).

Keskuskomitean on annettava tämän neuvottelukokouksen tehtäväksi, ettei se missään nimessä alkaisi kertailla yleisesti tunnettuja asioita, vaan yksinomaan tutkisi seikkaperäisesti paikallista (ujestien, volostien, kylien) *käytännöllistä* kokemusta; jos sitä koskevaa aineistoa on niukalti (nähtävästi sitä on niukalti, sillä kukaan ei ole vaivautunut kokoamaan; kokoamatonta kokemusperäistä aineistoa on hyvin runsaasti), niin on parempi, että edustajakokous

(a) valitsee toimikunnan tutkimaan tätä käytännön kokemusta;

(b) alistaa tämän toimikunnan Keskuskomitean alaiseksi;

(c) määrää siihen tov. Preobrazhenskin;

(d) määrää hänet myös Vserabotzemlesiin...

(e) antaa toimikunnan tehtäväksi koota kokemusperäistä aineistoa ja valmistaa, laatia (kun ensin on julkaistu useita artikkeleita)

kirje KK:n (uuden KK:n) nimissä työn järjestämisestä maaseudulla osoittamalla ehdottomasti mahdollisimman konkreettisesti, *miten* on osuustoiminnallistettava, *miten* on „rajoitettava” kulakkeja pysäyttämättä tuotantovoimien kasvua, *miten* Vserabotzemlesin on toimittava, *miten* sitä on lujitettava j.n.e. j.n.e.

Keskuskomitean on valmistettava seuraavanlainen (suunnilleen) ehdotus edustajakokouksen päätöslauselmaksi:

Tosiasiat osoittavat ja edustajakokouksen erikoisvaliokunta vahvistaa, että puolueen toiminnassa maaseudulla on pahimpana epäkohtana se, ettei tutkita käytännön kokemusta. Se on kaikkien vitsaus-ten ja kaiken byrokratismin alkujuuri. Edustajakokous kehottaa KK:a taistelemaan ensi sijassa tätä vastaan. Muun muassa sellaisen ja sellaisen toimikunnan avulla, jonka jäsenistä 1 — (tai 2, 3) toimii vakituisesti Vserabotzemlesissa.

Toimikunnan tulee julkaista lehtisiä, kirjasia ja tutkia järjestelmällisesti käytännön kokemusta, jotta se voisi neuvoa ja määrätä, miten nimenomaan on tehtävä työtä ja miten sitä ei ole tehtävä.

Lenin

16/III. 1922.

Julkaistu ensi kerran v. 1925

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*
